

I. Angaaende Interessesenterne i den sjællandske Pensionskasse indeholder Forslaget kun en udtrykkelig Anerkjendelse af deres Ret til at bevare deres Rettigheder efter denne Kasses Statuter, hvortil alene er søiet en Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at give dem Afgang til mod Opgivelse af disse Rettigheder at erhverve samme Stilling med Hensyn til Pensionering som den, der gives dem, som ansættes ved nærværende Lovs Strafftræden. Saadan Afgang, som det kan være de yngste Interessesenter fordelagtigt at benytte, bør formentlig ikke nægtes dem.

II. De, som have været ansatte og underkastede Alderdomsforsørgelsesbestemmelserne af 10de Mai 1869 forinden den 1ste April 1887, have gennem den ligeoverfor dem paabudte Opsparing et begrundet Krav paa at vedblive at fortsætte det hidtil bestaaende Forhold, hvis de herved mene at se deres Fordel. Kun bør der i saa Fald foregaa en Regulering af det Forhold, som med Hensyn til denne Opsparing for Tiden finder Sted, og hvorefter der af dem skal opspares indtil 10 pCt., medens de af Driften faa et Vonnings-tillæg af 5 pCt. Det er derfor foreslaaet, at der fra Lovens Strafftræden ikkun opspares indtil 5 pCt. ved Afkortning i deres Løn, medens der samtidig af Driften tilgodeskrives deres Konto 5 pCt., til hvilket sidste af Driften ydede Bidrag der dog ikke bør tilkomme dem nogen Ret, hvis deres Forhold til Driften ophører af en dem tilregnelig Aarsag eller inden 10 Aars Tjeneste. Derhos er det fundet naturligt at bestemme, at der ved Beregningen af Vonningsafkortningen og af Bidraget fra Driften kun skal tages Hensyn til den Løn, Paagjældende vilde have oppebaaret, hvis Lovforslaget var blevet gennemført som Lov inden hans Ansættelse, saa at der i den omhandlede Henseende intet Hensyn tages til det personlige Tillæg, der mulig tilkommer ham efter Lovforslagets § 4. Saaledes som Bestemmelsen er affattet, er det ogsaa udelukket, at Bestillingstillæg her kunne komme i Betragtning, idet der er henvisst til § 9 d., ifølge hvilken saadanne Tillæg ikke skulle medtages i Pensionsberegningen.

Som tidligere paavist er imidlertid den Vel, man ved Bestemmelserne af 10de Mai 1869 har maattet slaa ind paa, i høi Grad uheldig saavel for Funktionærerne som for Staten, og man har derfor ladet sig det være magtpaaliggende gennem nærværende Lovforslag faa meget som mulig at søge tilveiebragt en bedre Anvendelse af de opsparede Beløb. Til den Ende har man foreslaaet at tillægge Indenrigsministeren Be-

myndigelse til at tilbyde den heromhandlede talrige Klasse af Funktionærer Leilighed til at erhverve Pensioneret efter Lovforslagets Regler for Nyansatte paa Vilkaar, der kunne antages at indeholde en virksom Opfordring for de Paagjældende til at modtage Tilbudet. Disse Vilkaar ere, at Vedkommende skulle kunne faa de Tjenestenaar, hvori de have opsparet de foreskrevne 10 pCt. af deres Løn, betragtede som tjente i 1ste Pensionssklasse efter Lovforslagets § 9 mod Udbetaling til Driften af det for dem Opsparede, hvori der dog gives dem et Afslag af 10 pCt. af hvad der hidrører fra Opsparinger fra det Tidrum, da der ikke af Driften blev ydet noget Bidrag til Opsparingen. Sidstnævnte Begunstigelse er bragt i Forslag dels som et Ekvivalent for den Udbygning, de Paagjældende ved den senere Tids Praxis have faaet til at erholde Hjælp af Driften efter deres Afstedigelse, og dels under Hensyn til, at der siden den 1ste Januar 1880 af Staten er ydet direkte Bidrag til den sjællandske Pensionsskasse, hvorpaa de ydste-hynde Funktionærer vel ikke kunne støtte noget egentligt Krav, men som dog ikke har kunnet Andet end vække en Forventning hos dem om lignende Assistance, der imidlertid først blev ydet dem fra 1ste April 1887. De, som i Henhold til særlig ministeriel Tilladelse have været fritagne for Opsparing, eller hvem der har været tilladt andre Kombinationer i Retning af Opsparing af Beløb under 10 pCt. og Livrenteregning m. m., ville ikke kunne gjøre Brug af det angivne Tilbud; men da de ikke bør udelukkes fra at opnaa en forholdsvis ligesaa gunstig Stilling i Henseende til Pensionering som den, der tilbydes dem, som have sparet de fulde 10 pCt., medens det paa den anden Side paa Grund af de enkelte (c. 100) Tilfældes Forskjelligartethed vil være ugjærligt at fastslaa tilsvarende Lovregler for deres Vedkommende, har man foreslaaet, at det overlades til Indenrigsministeren at gjøre dem Tilbud i den Retning, afpassede efter den dem indrømmede Fritagelses Udstrækning, hvilke navnlig ville kunne gaa ud paa, at et forholdsvis mindre Antal Tjenestenaar skulle betragtes som pensionsgivende i 1ste eller en lavere Pensionssklasse.

Medens isørigt al særlig Understøttelse til de heromhandlede Funktionærer udelukkes ved Forslaget, har man dog troet, at Udbygningen til Understøttelse ikke fuldstændig bør affjæres dem, der modtage Indenrigsministerens forudsatte Tilbud, men hvem Forpligtelsen til at foretage Opsparing til Alderdomsforsørgelse ikke har paahvilet fra deres Ansættelse, men først senere er paalagt.